

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 06.06.2001
KOM(2001) 303 endelig

2000/0169 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om offentlig adgang til miljøoplysninger

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 250, stk. 2)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om offentlig adgang til miljøoplysninger

Den 14. marts 2001 vedtog Europa-Parlamentet under sin førstebehandling en række ændringsforslag til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger (KOM(402) endelig udg. af 29. juni 2000).

Ifølge EF-traktatens artikel 250, stk. 2, kan Kommissionen, så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Kommissionen afgiver herefter udtalelse om de ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget.

1. BAGGRUND

Forslagets forelæggelse for Rådet og
Europa-Parlamentet (KOM(2000) 402 endelig udg.)
i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 175, stk. 1

29. juni 2000

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg

29. november 2000

Udtalelse fra Regionsudvalget

15. februar 2000

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger skal afløse Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger. Det er blevet udarbejdet på grundlag af dette direktivs artikel 8, der pålægger Kommissionen at forelægge eventuelle forslag om revision, som den måtte finde hensigtsmæssige på baggrund af erfaringerne med direktivets anvendelse. En rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktiv 90/313/EØF ledsagede forslaget (KOM(2000) 400 endelig udg. af 29. juni 2000).

Forslaget har et tredobbelt formål:

1. At afhjælpe de påviste mangler i den praktiske anvendelse af direktiv 90/313/EØF
2. At bane vejen for Det Europæiske Fællesskabs ratificering af FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet ved at tillempe forslaget til de relevante bestemmelser i konventionen.
3. At tilpasse direktiv 90/313/EØF til udviklingen inden for informationsteknologien, så det afspejler ændringen af de måder, hvorpå oplysninger opstår, indsamles, opbevares og videregives.

På grund af de mange ændringsforslag til Rådets direktiv 90/313/EØF blev det, for at skabe større gennemsigtighed og retssikkerhed, anset for mere hensigtsmæssigt at erstatte direktivet med et nyt end at ændre det. På denne måde får de berørte parter, ikke mindst offentligheden som sådan, en klar og sammenhængende lovtekst. De allerede vedtagne regler står imidlertid ikke til debat.

Det vigtigste indhold i forslaget er følgende:

- At give adgangsret til miljøoplysninger (i stedet for den fri adgang i direktiv 90/313/EØF) og sikre, at miljøoplysninger stilles til rådighed for offentligheden og udbredes i den, ikke mindst ved hjælp af de nye informations- og kommunikationsteknologier
- En mere omfattende definition på miljøoplysninger end den, der findes i direktiv 90/313/EØF, og en mere detaljeret definition på offentlige myndigheder
- En kortere frist for, hvor hurtigt de offentlige myndigheder skal give den informationssøgende de ønskede oplysninger, dvs. en måned (i stedet for to måneder i direktiv 90/313/EØF)
- Rækkevidden af undtagelsestilfældene for udlevering af oplysninger, er blevet yderligere klarlagt. Adgang til oplysninger kan kun nægtes, hvis udlevering af dem ville få uheldige virkninger for de interesser, undtagelsen skal beskytte. De offentlige interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne, skal afvejes mod dem, der varetages af undtagelserne. Der skal gives adgang til oplysningerne, hvis de offentlige interesser, der tjenes ved at udlevere dem, vejer tungere end dem, der beskyttes ved en undtagelse
- Detaljerede bestemmelser for de gebyrer, de offentlige myndigheder kan opkræve for at udlevere oplysninger, indgår også i forslaget. Der kan ikke forlanges forudbetaling for at stille oplysninger til rådighed
- To former for efterprøvesprocedurer (en administrativ og en retlig), så der kan gøres indsigelse mod de offentlige myndigheders afgørelser eller undladelser i forbindelse med en anmodning om adgang til miljøoplysninger, er blevet indført
- Forslaget indeholder detaljerede bestemmelser om de offentlige myndigheders såkaldte aktive oplysningsformidling, dvs. oplysninger, som de offentlige myndigheder på eget initiativ formidler til offentligheden, ikke mindst ved hjælp af den disponible informations- og kommunikationsteknologi
- Revurdering af direktivet finder sted fem år efter fristen for dets omsættelse til national lovgivning. Revurderingen skal tage hensyn til resultaterne i medlemsstaternes rapporter om erfaringerne med direktivets praktiske anvendelse.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Den 14. marts 2001 vedtog Europa-Parlamentet alle de 30 fremsatte ændringsforslag.

Kommissionen accepterede delvis ændringsforslag 1 (anden og tredje del), 11 (tredje og fjerde del), 15 (ottende og tiende del), 19 (tredje del), 21 (syvende del), 24 (henvisningen til

artikel 3, stk. 5, og anden del), 25 (første og anden del), 26 (tredje del, fjerde del om miljøaftaler) og 28 (tredje del).

Ændringsforslag 13 (første del), 17, 19 (sjette del), 20 (anden og tredje del), 21 (første og sjette del), 23 (anden del), 24 (sidste del) blev accepteret i princippet, men omformuleret eller omredigeret.

Ændringsforslag 3 blev accepteret i sin helhed.

Ændringsforslag 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 22, 27, 29 og 30 blev ikke accepteret.

Kommissionen indtager følgende holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag:

3.1 Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret i deres helhed

Kommissionen kan acceptere **ændringsforslag 3**, da det skaber fuld overensstemmelse mellem forslaget og Aarhus-konventionen.

3.2 Ændringsforslag, som Kommissionen delvis har accepteret

Kommissionen kan acceptere anden og tredje del af ændringsforslag 1 til forslagets betragtning 1, som derfor får følgende ordlyd:

“Øget offentlig adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem, fremmer fri meningsudveksling og er en afgørende forudsætning for at sikre god forvaltning, tiltro og tillid til de offentlige myndigheder og demokratisk engagement fra borgernes side med det formål at opnå en fuldstændig og effektiv gennemførelse af fællesskabslovgivningen, at skabe større miljøbevidsthed og forbedre miljøbeskyttelsen og miljøets kvalitet i hele Fællesskabet”.

Kommissionen kan også acceptere tredje og fjerde del i **ændringsforslag 11** til betragtning 21, som derfor får følgende ordlyd:

*“ De offentlige myndigheder bør kunne opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, men dette gebyr bør ikke overskride et rimeligt beløb. **Desuden bør det ikke overskride de faktiske kopieringsomkostninger og ikke omfatte søgningens arbejdstidsomkostninger.** I denne forbindelse bør der offentliggøres en prisliste, som stilles til de informationssøgendes rådighed **sammen med oplysninger om, hvornår gebyrer kan opkræves eller frafaldes.** Der bør ikke forlanges forudbetaling.”*

Den del af **ændringsforslag 15**, som gælder artikel 2, stk. 1, litra b), kan også accepteres og får følgende ordlyd:

“faktorer som stoffer, energi, støj, stråling og affald, herunder radioaktivt affald, som påvirker eller kan påvirke miljøelementerne (jf. litra a) eller menneskers sundhed og sikkerhed.”

Den del af ændringsforslag 15, som gælder artikel 2, stk. 2, litra c), kan også accepteres og får følgende ordlyd:

“enhver juridisk eller fysisk person, der udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret, herunder konkrete opgaver, aktiviteter og tjenesteydelser i relation til miljøet”.

For at der kan være konsekvens, bør betragtning 12 i Kommissionens forslag udgå.

Kommissionen kan også acceptere den del af ændringsforslag 15, der gælder artikel 2, stk. 3 (nyt), som derfor får følgende ordlyd:

“Oplysninger i en offentlig myndigheds besiddelse”: miljøoplysninger, som en offentlig myndighed har modtaget eller tilvejebragt.”

Den del af **ændringsforslag 19**, som gælder artikel 3, stk. 5, kan også accepteres og får derfor følgende ordlyd:

“For så vidt angår denne artikel, opstiller medlemsstaterne de konkrete ordninger, hvorefter miljøoplysningerne skal gøres tilgængelige i praksis. Disse praktiske ordninger skal mindst omfatte:”

Den del af **ændringsforslag 21**, som gælder den sidste sætning, kan også accepteres af Kommissionen. Følgende sætning bør derfor indsættes i begyndelsen:

“Ovennævnte begrundelser for at nægte at udlevere oplysninger skal fortolkes restriktivt.”

Kommissionen kan også delvis acceptere **ændringsforslag 24** til artikel 5, stk. 1, som derfor får følgende ordlyd:

“De offentlige myndigheder kan opkræve et gebyr for udlevering af miljøoplysninger, men dette gebyr må ikke være over et rimeligt beløb. ***Det må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopiering af de ønskede oplysninger og må ikke omfatte omkostningerne ved den arbejdstid, der medgår til søgning.*** Udleveringen af oplysninger må ikke være betinget af forudbetaling af gebyr”.

Den del af **ændringsforslag 24**, som gælder artikel 5, stk. 3, kan også accepteres og får derfor følgende ordlyd:

“Adgang til offentlige registre eller lister, der er blevet oprettet og føres som beskrevet i artikel 3, stk. 5, skal være vederlagsfri”. Stykkets øvrige del forbliver uændret.

De dele af **ændringsforslag 25**, som gælder artikel 6, stk. 1 og 2, kan også accepteres. De får derfor hver især følgende ordlyd:

“Medlemsstaterne sikrer, at informationssøgende, som mener, at deres anmodning er blevet forbigået, uretmæssigt afslået (helt eller delvist), utilstrækkeligt besvaret eller på anden måde ikke behandlet i overensstemmelse med artikel 3, 4 eller 5, kan få sagen behandlet ved en domstol eller anden ved lov oprettet uafhængig og upartisk instans, som kan efterprøve den pågældende offentlige myndigheds afgørelser eller undladelser.

Foruden adgang til efterprøvelse ved en domstol eller anden instans, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at den informationssøgende har adgang til en procedure, hvorefter den pågældende offentlige myndighed kan genbehandle sine afgørelser eller undladelser, eller de kan efterprøves administrativt af en ved lov oprettet uafhængig og upartisk instans; en sådan procedure skal være hurtig og enten billig eller helt gratis.”

Kommissionen kan også acceptere de dele af **ændringsforslag 26**, der drejer sig om artikel 7, stk. 1, anden sætning og det nye litra f), som derfor får følgende ordlyd:

“De oplysninger, som de offentlige myndigheder skal udbrede, skal mindst omfatte:

(f) miljøaftaler”.

Den del af **ændringsforslag 28**, der drejer sig om artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forslag, kan også accepteres og får følgende ordlyd:

“Senest et år efter dette direktivs vedtagelse sender Kommissionen medlemsstaterne en vejledning, hvoraf det tydeligt fremgår, hvordan den ønsker, at medlemsstaterne skal udarbejde deres rapporter”.

3.3 Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret i princippet

Kommissionen kan acceptere Europa-Parlamentets forslag i ændringsforslag 13 om, at direktivet bør revurderes fire år (mod fem i Kommissionens forslag), efter fristen for sin omsætning til national lovgivning . Forslagets betragtning 24 får derfor følgende ordlyd:

“Dette direktiv bør tages op til revurdering på grundlag af **erfaringerne fire år efter fristen for sin gennemførelse**”.

For at der kan være konsekvens, bør forslaget artikel 8, stk. 1, ændres i overensstemmelse hermed og får derfor følgende ordlyd:

“Senest den (*indsæt datoen for **fireårsdagen** efter datoen i artikel 9*) aflægger medlemsstaterne rapport om deres erfaringer med anvendelsen af dette direktiv”.

Kommissionen kan i princippet også acceptere formålet med **ændringsforslag 17**. Kommissionen mener dog, at denne ændring bedre opfylder sit formål, hvis den anbringes i slutningen af artikel 4, stk. 1, litra b). Kommissionen kan i princippet også acceptere den del af **ændringsforslag 20**, der drejer sig om forslaget artikel 4, stk. 1, litra b), som på grund af ændringsforslagenes accepterede dele får følgende ordlyd:

“anmodningen er klart urimelig eller for bredt formuleret. *Hvis anmodningen om oplysninger er for bredt formuleret, skal den offentlige myndighed bede om at få den præciseret og bistå den informationssøgende hermed så hurtigt som muligt efter dens modtagelse.*”

Kommissionen kan også acceptere den del af **ændringsforslag 19**, som går ud på at indføje en ny sætning i artikel 3, stk. 5, sidste afsnit. Kommissionen mener imidlertid, at denne ændring bedre opfylder sit formål, hvis den anbringes i artikel 3, stk. 5, som nyt litra c), og hvis den omformuleres efter Aarhus-konventionen, så den får følgende ordlyd:

“og pålægger de offentlige myndigheder at bistå offentligheden, når den søger adgang til oplysninger”.

Den del af **ændringsforslag 20**, som går ud på at pålægge de offentlige myndigheder at afveje de interesser, der står på spil, når de benytter undtagelsen i forslaget artikel 4, stk. 1, litra c), kan accepteres i princippet, hvis der indsættes en henvisning til artikel 4, stk. 1, litra c) i artikel 4, stk. 2, sidste sætning, som derfor får følgende ordlyd:

“Ovennævnte begrundelser for at nægte at udlevere oplysninger skal fortolkes restriktivt.” (jf. **ændringsforslag 21** i punkt 3.2) "i hvert enkelt af de tilfælde, der nævnes i artikel 4, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra a)-g), skal de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af

oplysningerne, afvejes mod dem, som varetages ved afvisningen. Der skal gives adgang til oplysningerne, hvis de offentlige interesser vejer tungere end de sidstnævnte interesser. I denne forbindelse og med henblik på anvendelse af litra f) sikrer medlemsstaterne, at bestemmelserne i direktiv 95/46/EF overholdes".

Den sidste sætning i artikel 4, stk. 1, litra c), som har følgende ordlyd: *"i så fald tages der hensyn til de offentlige interesser, der varetages ved udlevering"* bør derfor udgå.

Kommissionen kan i princippet også acceptere den del af **ændringsforslag 21**, der drejer sig om artikel 4, stk. 2, litra a), hvis den, for at sikre overensstemmelse med Aarhus-konventionen, omformuleres således:

"den fortrolighed, som omgiver offentlige myndigheders forretninger, når en sådan fortrolighed forlanges i den nationale lovgivning".

Kommissionen kan også acceptere den del af **ændringsforslag 21**, der drejer sig om artikel 4, stk. 2, litra g), hvis den, for at sikre overensstemmelse med Aarhus-konventionen, omformuleres således:

"tredjemands interesser, når tredjemand har leveret de ønskede oplysninger uden at være pålagt eller kunne pålægges juridisk forpligtelse til det, og vedkommende ikke har givet sin samtykke til at oplysningerne udleveres".

Kommissionen kan i princippet acceptere den del af **ændringsforslag 23**, som pålægger offentlige myndigheder, der gør brug af artikel 4, stk. 1, litra c), at oplyse den informationssøgende om navnet på den person, der er i færd med at færdigbehandle de ønskede oplysninger, og om hvornår, det forventes at ske, forudsat ændringen anbringes i den nævnte artikel. Den får derfor følgende ordlyd:

"anmodningen gælder materiale, som endnu ikke er færdigbehandlet, eller interne meddelelser. I det første tilfælde oplyses, hvis det er praktisk muligt, navnet på den funktionær eller den offentlige myndighed, som er i færd med at færdigbehandle det ønskede materiale, og hvor lang tid færdigbehandlingen forventes at tage".

Kommissionen kan i princippet også acceptere den sidste del af ændringsforslag 24. Da tankerne i dette ændringsforslag allerede indgår i den del af ændringsforslag 24, som drejer sig om forslaget artikel 5, stk. 2, mener den imidlertid ikke, at de behøver at gentages.

3.4 Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Første del af **ændringsforslag 1 og ændringsforslag 2** kan ikke accepteres, da der ikke findes tilsvarende artikler i selve retsakt.

Kommissionen kan ikke acceptere **ændringsforslag 4**, som indfører en henvisning til informations- og kommunikationsteknologiens fremtidige udvikling. Kommissionen finder det ikke hensigtsmæssigt, at en lovgivningsforanstaltning henviser til teknologi, som endnu ikke eksisterer. Den fremtidige genbehandling af direktivet vil tage hensyn til den udvikling, som måtte have fundet sted i mellemtiden. Desuden mindes der om, at forslaget henviser til "disponibel" teknologi. Det er tilstrækkeligt til også at omfatte ændringsforslagets hensigt.

Det vigtigste formål med **ændringsforslag 14** er ved hjælp af en tilføjelse til forslaget formåls bestemmelser at opstille de regler for offentlig adgang til miljøoplysninger, som skal

gælde for EF's institutioner. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da direktivet kun gælder medlemsstaterne, og forslaget derfor ligger uden for dets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 15 gælder forslagets definitioner. Den del af ændringsforslaget, som drejer sig om definitionen på "miljøoplysninger" kan ikke accepteres. Et af forslagets hovedformål er at sætte Det Europæiske Fællesskab i stand til at ratificere Aarhus-konventionen. For at sikre overensstemmelsen, bør definitionerne ligge så tæt som muligt på konventionens. Af samme grund kan **ændringsforslag 5**, der drejer sig om den tilsvarende betragtning, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 16 og 30, som går ud på at udskifte fristen på en måned/to måneder (i komplicerede tilfælde) for levering af de ønskede oplysninger med en frist på to uger/seks uger (i komplicerede tilfælde), kan ikke accepteres. Efter Kommissionens opfattelse er to uger og seks uger i komplicerede tilfælde for kort en frist. **Ændringsforslag 6**, som gælder den tilsvarende betragtning, kan heller ikke accepteres, da ændringen ikke afspejles i den tilsvarende artikel i selve retsakten.

Ændringsforslag 18 går ud på, at de offentlige myndigheder uden undtagelse skal levere oplysningerne i den form eller det format, den informationssøgende har ønsket. Kommissionen kan ikke acceptere denne ændring. De offentlige myndigheder bør have en vis frihed til at afgøre, hvilken form eller hvilket format oplysningerne skal leveres i. Det må erkendes, at nogle anmodninger kan være for besværlige for de offentlige myndigheder at efterkomme. Af samme grund kan **ændringsforslag 7**, som gælder den tilsvarende betragtning, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 19 opstiller i indgående enkeltheder de konkrete ordninger, hvorefter oplysningerne skal stilles til rådighed for de informationssøgende i praksis. Kommissionen kan ikke acceptere de fleste af disse ændringsforslag, da det ifølge nærhedsprincippet er medlemsstaternes, ikke Kommissionens opgave at fastsætte de praktiske ordninger. Direktivet er et rammedirektiv. Medlemsstaterne bør have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning. Af samme grund kan **ændringsforslag 8**, som ændrer den tilsvarende betragtning til denne bestemmelse, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 20 drejer sig om de såkaldte formelle bestemmelser for afslag på adgang til miljøoplysninger. Kommissionen kan, hvis den skal være konsekvent, ikke acceptere ændringsforslagets første del. Der er ikke blevet fremsat noget tilsvarende ændringsforslag i forbindelse med de såkaldte substantielle grunde til afslag.

Kommissionen kan ikke acceptere den del af **ændringsforslag 20**, som fjerner den undtagelse, der sætter de offentlige myndigheder i stand til at afvise adgang til interne meddelelser. En sådan undtagelse findes i Aarhus-konventionen. I nogle tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne afvise adgang til bestemte interne dokumenter.

Ændringsforslag 21 drejer sig om de såkaldte "substantielle" grunde til at afvise anmodninger om adgang til miljøoplysninger. Kommissionen kan ikke acceptere de dele af ændringsforslaget, som afviger fra den udtømmende undtagelsesliste i Aarhus-konventionen. Som det huskes, følger Kommissionens forslag Aarhus-konventionen. Desuden afslås adgang til de ønskede oplysninger kun, hvis udlevering af dem får uheldige følger for de interesser, undtagelserne skal beskytte, og kun efter en afvejning af de interesser, som står på spil. Hvis den offentlige interesse i udlevering vejer tungere end den interesse, der beskyttes af undtagelsen, gives der adgang til oplysningerne. Kommissionen mener derfor, at forslaget giver tilstrækkelig sikkerhed for, at urimelige afslag på udlevering af oplysninger kan undgås.

Af samme grund kan Kommissionen ikke acceptere den del af **ændringsforslag 21**, som går ud på at forhindre, at de offentlige myndigheder afviser adgang til oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet under henvisning til de fastsatte undtagelser. I nogle tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne afslå adgang til disse oplysninger, hvis alle forslaget krav er opfyldt. Det påpeges, at Kommissionens forslag allerede forhindrer, at de offentlige myndigheder afslår adgang til oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet, som omfattes af Fællesskabets lovgivning.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den del af **ændringsforslag 21**, som fjerner undtagelsen for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den del af **ændringsforslag 21**, som fjerner henvisningen til direktiv 95/46/EF om personoplysninger. Det er af hensyn til klarheden og retssikkerheden hensigtsmæssigt at henvise til den eksisterende fællesskabslovgivning på dette område.

Ændringsforslag 22 går ud på, at medlemsstaterne skal udarbejde en liste over kriterier, som skal benyttes, når undtagelsesbestemmelserne tages i anvendelse. Denne liste skal forelægges Kommissionen til godkendelse. Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag. Det er Domstolens, ikke Kommissionens opgave at fortolke undtagelsesbestemmelserne i forslaget.

Ændringsforslag 23 søger at indføre en såkaldt stiltiende accept (dvs., at en ubesvaret anmodning betragtes som accepteret, hvis oplysningerne ikke udleveres inden udløbet af den fastsatte frist). Kommissionen kan ikke acceptere denne ændring. Forslaget fastsætter allerede, at de informationssøgende kan benytte sig af klageadgang, hvis de ikke modtager svar inden for den fastsatte frist.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den sidste del af **ændringsforslag 23**, der pålægger de offentlige myndigheder at udlevere oplysninger, der frivilligt er leveret af tredjemand, på en sådan måde, at den pågældendes anonymitet respekteres. Dette ændringsforslag er ikke i fuld overensstemmelse med Kommissionens forslag, som giver de offentlige myndigheder ret til at afslå adgang til oplysningerne, hvis udlevering af dem ville få uheldige følger for tredjemands interesser, i tilfælde, hvor denne har leveret dem frivilligt.

Den del af **ændringsforslag 24**, som går ud på at ændre stykkernes rækkefølge, tilfører ikke Kommissionens forslag nogen yderligere værdi. Kommissionen foretrækker derfor at fastholde sit eget forslag.

Kommissionen kan ikke acceptere den del af **ændringsforslag 24**, som går ud på at forhindre, at de offentlige myndigheder opkræver gebyr, når de ønskede oplysninger skal benyttes til uddannelsesformål. Kommissionens forslag sætter allerede medlemsstaterne i stand til at fastsætte, i hvilke tilfælde gebyr kan frafaldes. Der er trods alt tale om et forslag til et rammedirektiv. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning.

De dele af **ændringsforslag 25**, som går ud på at indsætte to nye stykker i artikel 6 om klageadgang i Kommissionens forslag kan ikke accepteres, da de fastlægger alt for detaljerede regler. Det bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet overlades til medlemsstaterne at afgøre disse spørgsmål under hensyntagen til de nationale retssystemers særlige karakter.

De dele af **ændringsforslag 26**, som ikke er blevet accepteret delvist eller i princippet, fastlægger i alt for indgående enkeltheder, hvordan medlemsstaterne aktivt skal videreformidle miljøoplysninger, som er i deres besiddelse, til offentligheden. De kan derfor ikke accepteres. I Kommissionens forslag er formålet med denne artikel at pålægge medlemsstaterne en almindelig forpligtelse til aktivt at udbrede miljøoplysninger. Direktivet er imidlertid et rammedirektiv, som ikke skal fastsætte i alle enkeltheder, hvordan medlemsstaterne skal opfylde denne forpligtelse. Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning.

Ændringsforslag 27 går ud på at indsætte en ny artikel, som drejer sig om kvaliteten af de oplysninger, de offentlige myndigheder aktivt skal formidle til offentligheden. Det pålægger desuden Kommissionen at fremsætte forslag til harmonisering af målemetoderne for emissioner. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da det pålægger de offentlige myndigheder urimelige byrder. Desuden ligger dele af ændringsforslaget uden for forslaget anvendelsesområde. Hvis der skal være konsekvens, kan **ændringsforslag 12**, som indsætter en ny betragtning i forslaget med henvisning til bestemmelsen i ændringsforslag 27, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 28 pålægger på den ene side medlemsstaterne at udarbejde nationale rapporter om erfaringerne med direktivets anvendelse og at sende dem til Kommissionen på bestemte tidspunkter (dvs. den 31. december 2005 og den 30. juni 2006). Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da det endnu er uvist, hvornår direktivet bliver formelt vedtaget. Det er mere fornuftigt at fastholde Kommissionens ordlyd ("x" år og "x" år og 6 måneder efter fristen for direktivets omsættelse til national lovgivning).

På den anden side pålægger det Kommissionen at udarbejde en rapport om erfaringerne med direktivets anvendelse og med anvendelsen af **forordningen om gennemførelse af traktatens artikel 255** (adgangsret til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter) og fremsætte eventuelle ændringsforslag, som den finder hensigtsmæssige. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da henvisningen til forordningen om gennemførelse af traktatens artikel 255 falder klart uden for direktivets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 29 fastsætter en frist på 12 måneder for medlemsstaternes omsættelse af direktivet til national lovgivning. Kommissionen finder denne frist for kort. Derfor kan ændringsforslag 29 ikke accepteres.

3.5 Ændret forslag

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som vist i det foregående.